

MASURI SPECIFICE PENTRU PROTECTIA FONDULUI FORESTIER
PROPRIETATE PRIVATĂ aparținând OBȘTEI MÂNDRA ȘI ȚĂPUȘORUL
JUD. GORJ,
UPI MÂNDRA

In vederea creșterii eficacității functionale a padurilor vor fi luate măsurile pentru asigurarea stabilității ecologice , iar in cazul constatării unor deteriorari importante se vor prevedea acțiuni de reconstrucție ecologică. Pe scurt se vor prezenta măsuri după cum urmează:

Măsuri împotriva doboraturilor de vant si de zapada

- Inventarierea si punerea in valoare si extragerea imediata a arborilor afectati;
- Executarea corecta la timp a lucrarilor de ingrijire a arboretelor;
- Crearea de arborete amestecate pentru marirea stabilitatii acestora la actiunea factorilor daunatori;
- Extragerea prin taieri de igiena a arborilor uscati;
- Reducerea pe cat posibil a suprafetelor cu arborete provenite din lastari mai ales a celor aflate la a doua generatie;

Măsuri împotriva incendiilor

- Intocmirea cu regularitate a planurilor de prevenire si stingere a incendiilor;
- Construirea de observatoare inalte in puncte dominante si organizarea supravegherii in perioadele secetoase;
- Procurarea si verificarea periodica a materialelor pentru stingerea incendiilor;
- Reglementarea trecerilor prin fondul forestier
- Amplasarea stinelor departe de liziera paduri
- Efectuarea de instructaj PSI la ciobani
- Organizarea lucrarilor ce se executa in padure cu respectarea normelor de paza;
- Dotarea punctelor de lucru si a cantoanelor silvice cu pichete de prevenire si stingere incendi
- Amenajarea si intretinerea potecilor si drumurilor care inlesnesc accesul in locurile vulnerabile;
- Depistarea si anuntarea in cel mai scurt timp a incendiului;
- Izolarea incendiilor aparute si crearea de spatii de izolare;

Măsuri împotriva bolilor si a altor daunatori

- Extragerea in permanenta a exemplarelor uscate;
- Extragerea exemplarelor doborite de vint sau zapada;
- Cojirea cioatelor la rasinoase, in arboretele exploatare
- Evacuarea rapida a materialului lemnos
- Protejarea regenerari naturale
- Promovarea arboretelor de tip natural
- Promovarea speciilor forestiere rezistente
- Mentinerea unor densitati normale;
- Efectuarea de observatii si semnalizari permanente asuopra aparitiei daunatorilor
- Se vor lua masuri de carantina
- Se va realiza controlul fitosantar al materialului saditor
- Se vor izola padurile atacate;

Măsurile de combatere a daunatorilor se va face chimic cu preparate microbiologice si inhibitori de crestere pe baza de difluor benzen iar combaterea biologica se va face prin protejarea si introducerea in paduri a faunei entomogage, inmultirea artificiala a zoofagilor, utilizarea de preparate microbiologice si tratarea cu virusuri entomopatogeni.

Mai pe larg se vor prezenta, în cele ce urmează, măsuri pentru protecția fondului forestier și intervențiile impuse în cazul apariției unor factori destabilizatori.

PROTECTIA FONDULUI FORESTIER ȘI INTERVENȚIILE IMPUSE A SE REALIZA ÎN SITUAȚIA CALAMITĂȚILOR NATURALE

În vederea creșterii eficacității funcționale a pădurii, conservării biodiversității se vor lua o serie de măsuri pentru asigurarea stabilității ecologice a fondului forestier, iar în cazul constatări unor deteriorări importante se vor prevedea acțiuni de intervenție urmate de lucrări de reconstrucție ecologică.

Ținând cont de vulnerabilitatea arboretelor, cu precădere a molidișurilor pure, la acțiunea vântului și zăpezi sau a altor factori dăunători, se vor avea în vedere:

- Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă;
- Protecția împotriva incendiilor;
- Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor;
- Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscare anormală:

În arboretele afectate de factori destabilizatori (doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă, uscare anormală, atac de dăunători, incendieri etc.) se vor executa tăieri de produse accidentale I sau II (atunci când volumul de masă necesar de extras depășește $5 \text{ m}^3/\text{an/ha}$). Tăierile de produse accidentale I se aplică în cazul arboretelor afectate de factorii destabilizatori a căror vârstă depășește $\frac{3}{4}$ din vârsta exploatabilității. Volumul materialului lemnos rezultat se va precomta din posibilitatea de produse principale stabilită în amenajament. Tăierile de produse accidentale II se aplică în cazul arboretelor afectate de factorii destabilizatori a căror vârstă este sub $\frac{3}{4}$ din vârsta exploatabilității; iar în acest caz volumul materialului lemnos rezultat nu se precomtează, acesta va fi înregistrat la produse secundare.

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor produse de vânt și zăpadă se realizează printr-un ansamblu de măsuri ce vizează atât mărirea rezistenței individuale a arboretelor cât și asigurarea unei stabilități cât mai mari a întregului fond forestier.

Teritoriul din cadrul unității de producție analizate a fost confruntat cu doborâturile de vânt de amploare redusă.

Doborâturile de vânt au fost semnalate atât la arbori izolați sau grupuri de arbori cu suprafețe mici, dar și pe suprafețe mai mari, îndeosebi în molidișuri. În această regiune apariția vânturilor de mare intensitate este destul de frecventă, solurile scheletice fiind și ele un factor favorizant pentru producerea acestor fenomene nedorite.

Prin amenajamentul elaborat s-au luat o serie de măsuri începând de la crearea arboretelor de amestec și continuând cu lucrările de îngrijire și aplicarea tratamentelor. Acestea se referă la realizarea de structuri orizontale corespunzătoare prin care să se

realizeze și să se mențină o desime în plafon superior, continuu, să se promoveze specii de amestec și să se asigure o repartiție spațială optimală pentru specii încă de la împădurire care să permită o bună înrădăcinare a fiecărei specii. Nu trebuie neglijată nici structura verticală prin care să se obțină dezvoltarea de coroane echilibrate și bine dispuse pe tulpină, de scurgere a curenților de aer cât mai neregulate.

Măsurile legate de crearea arboretelor constau în: alegerea speciilor, a amestecului și stabilirea desimii culturilor. S-au recomandat compoziții-țel corespunzătoare tipului natural-fundamental, introducându-se specii de amestec.

Golurile din arborete se vor completa cu specii rezistente potrivit condițiilor staționale (paltin de munte, brad, larice).

Legat de desimea culturilor, cercetările au arătat că exemplarele cu o coroană mai dezvoltată sunt mai rezistente, deci scheme mai largi ar fi mai convenabile.

De asemenea s-a constatat că exemplarele rezultate din regenerare naturală sunt mult mai rezistente comparativ cu cele introduse pe cale artificială.

Reglarea densității arboretelor și proporționarea amestecurilor se va dirija prin lucrări de îngrijire, de mare importanță fiind cele ce se execută până la 40 ani. Începerea lucrărilor de îngrijire trebuie să se facă acolo unde s-a realizat starea de masiv, chiar dacă nu este realizată pe întreaga suprafață a arboretului.

Intensitatea curățirilor și răriturilor va fi, în general, puternică la primele intervenții și mai redusă la o nouă revenire în cadrul arboretului. În arboretele neparcurse la timp cu lucrări de îngrijire, răriturile vor avea intensități mai mici, urmărindu-se în primul rând igienizarea pădurii. Prin aceste lucrări se realizează o rărire a exemplarelor ceea ce permite o dezvoltare mai puternică atât a sistemului radicular cât și a tulpinilor, ramurilor, a coeficientului de formă, ducând în final la o mărire a rezistenței lor, atât la vânt cât și la zăpadă.

Se mai menționează faptul că realizarea unei margini de masiv nepenetrabile la vânt, diminuează efectul dăunător al vântului. Realizarea acesteia presupune crearea unor arborete cu o coroană dezvoltată până la sol pe o lățime de 15 – 30 m. Întărirea marginii masivului se va face în acele puncte unde vântul are mai mare forță de penetrație. Aceste puncte se vor alege în urma unor observații mai îndelungate în teren.

În ceea ce privește tratamentele, sunt de preferat cele bazate pe regenerarea naturală. S-a indicat o gamă variată de tratamente, în mare majoritate bazate pe regenerarea naturală, în perioade mai lungi de regenerare și intensități relativ mici de intervenție, în scopul realizării unei structuri verticale diversificate.

Mărirea rezistenței arboretelor la rupturi și doborâturi este o problemă de durată care urmează a fi rezolvată în timp pe măsura aplicării complexului de măsuri și dezvoltării arboretelor actuale și viitoare.

Toate aceste măsuri nu pot decât să diminueze pagubele, deoarece acestea nu pot fi înlăturate în totalitate întrucât, în condițiile naturale existente, rupturile și doborâturile vor produce pagube în continuare.

Protecția împotriva incendiilor

Până în prezent pădurile unității de producție analizate nu au căzut pradă unor incendii. Preocuparea personalului silvic trebuie să rămână în continuare crescută pentru

prevenirea producerii acestora, precum și organizarea intervenției cu eficiență pentru stingerea lor în cazul când totuși apar.

Preventiv, existând posibilitatea producerii, trebuie să se ia o serie de măsuri de prevenire:

- întocmirea cu regularitate a planurilor de prevenire și stingere a incendiilor;
- construirea de observatoare înalte în puncte dominante și organizarea supravegherii în perioadele secetoase, zilele de sărbătoare și în zilele de pădure;
- procurarea și verificarea periodică a materialelor pentru stingerea incendiilor;
- reglementarea trecerilor prin pădure;
- amenajarea locurilor speciale pentru popas și fumat;
- organizarea și instruirea formațiilor pentru stingerea incendiilor;
- organizarea unei bune propagande vizuale;
- nu se va permite instalarea stânilor pe liziera pădurii, iar ciobanilor li se va efectua instructaje P.S.I.;
- organizarea tuturor lucrărilor ce se execută în pădure ținând seama de normele pentru paza și stingerea incendiilor;
- depozitarea furajelor și a carburanților în locuri special amenajate și dotarea acestora cu mijloace de stingere a incendiilor;
- revizuirea amănunțită a cablurilor și instalațiilor electrice (grupuri electrogene, ferăstraie electrice, motopompe);
- alăturarea punctelor de lucru și a cantoanelor silvice cu pichete de prevenire și stingere a incendiilor echipate corespunzător;
- dotarea tractoarelor care lucrează în pădure cu dispozitive parascânteii, etc.
- amenajarea și întreținerea potecilor și drumurilor care înlesnesc accesul în locurile în care apar incendii sau alte calamități.

Ministerul Administrației și Internelor împreună cu Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale au emis în 2006 un ordin comun 551/1475 ce cuprinde și un Regulament privind gestionarea situațiilor de urgență ca urmare a incendiilor de pădure.

Acest regulament cuprinde alături de organizarea gestionării situațiilor de urgență ca urmare a incendiilor de pădure atât Reguli și măsuri de prevenire și stingere a incendiilor în arborete cât și măsuri silviculturale pentru prevenirea declanșării incendiilor de pădure, ținându-se seama de condițiile ecologice, se vor respecta următoarele:

a) plantațiile de rășinoase se vor crea în amestec cu foioase acolo unde condițiile bioecologice permit aceasta. În aceleași condiții - pe marginea masivelor de rășinoase - schemele de împădurire pentru viitoarele împăduriri vor avea prevăzută o bandă de 4 - 8 rânduri de foioase sau larice;

b) lizierele trupurilor de pădure ce se vor crea vor fi închise cu vegetație densă verde, arbustivă;

c) liniile somiere să fie cultivate și întreținute, astfel încât să constituie benzi de prevenire a extinderii eventualelor incendii și să satisfacă și nevoile sectorului cinegetic;

d) amestecul speciilor în culturile ce se vor crea se va face conform cerințelor bioecologice;

e) la operațiunile culturale se va urmări scoaterea materialului rezultat, pentru diminuarea potențialului de combustie în cazul unui eventual incendiu;

f) pe marginea drumurilor, a șoselelor, a căilor ferate (normale sau forestiere) ce trec prin păduri, se vor amenaja benzi izolatoare în zonele care prezintă pericol de incendiu, prin îndepărtarea litierii și a resturilor combustibile, pe o lățime de 5 - 10 m pe

care este interzisă depozitarea materialului combustibil (vegetație ierboasă uscată, gunoaie, lichide inflamabile etc.);

g) în pădure se va asigura o stare corespunzătoare de igienă prin extragerea arborilor uscați, lâncezi, ruți sau doborâți de vânt.

Tot în acest ordin sunt precizate reguli și măsuri specifice pentru activități în silvicultură, criteriile de dotare cu mijloace de stingere a incendiilor și contravenții și sancțiuni.

În conformitate cu acest ordin (art.28 alin 1) ocalizarea incendiilor de pădure este realizată de personalul de teren al structurilor silvice autorizate (pentru fondul forestier național pe care acestea îl administrează). Imediat ce se localizează un astfel de incendiu de pădure va fi anunțată persoana responsabilă cu protecția și stingerea incendiilor (PSI) din cadrul ocolului silvic care administrează pădurea respectivă. Această persoană va anunța la rândul său cadrele tehnice responsabile din cadrul inspectoratului teritorial de regim silvic și de vânătoare sau al direcției silvice, după caz, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, serviciile publice de voluntari pentru situații de urgență, operatorii economici care își desfășoară activitatea în zona respectivă și întregul personal de teren al ocolului silvic.

Stingerea incendiilor va fi făcută prin efortul comun al tuturor factorilor menționați anterior, utilizându-se toate sursele de apă disponibile din zona afectată.

Reabilitarea suprafețelor de pădure afectate de incendii va fi sarcina ocoalelor silvice care au administrat suprafața de pădure afectată.

Această reabilitare se va face, în special, prin împăduriri cu specii din tipul natural fundamental de pădure, numai după îndepărtarea trunchiurilor arse și aplicarea de amendamente.

Persoanele fizice și juridice (art.34) care au în proprietate sau în folosință terenuri din fondul forestier național au obligația să participe la acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor la fondul forestier național.

Protecția împotriva bolilor și a altor dăunători

Până în prezent, în cadrul unității de producție analizate nu au fost atacuri intense, dăunătorii fiind ținuți sub o atentă supraveghere.

Pentru asigurarea unei stări fitosanitare bune se recomandă următoarele măsuri preventive:

- extragerea permanentă a exemplarelor uscate, precum și a celor la care uscarea a început;
- extragerea imediată a exemplarelor doborâte de vânt sau de zăpadă;
- cojirea cioatelor la molid, în arboretele exploatare;
- evacuarea rapidă a materialului extras;
- evitarea rănirii trunchiurilor sănătoase în timpul exploatării materialului lemnos;
- conservarea arboretelor de tip natural, pluriene, etajate și amestecate și aplicarea de tratamente pentru realizarea acestui fel de arborete;
- promovarea speciilor forestiere rezistente;
- menținerea unei densități normale;
- asigurarea unei producții corespunzătoare a regenerărilor naturale;
- protejarea populațiilor folositoare;

- executarea la timp a lucrărilor de îngrijire a arboretelor.

Pentru combatere se impun următoarele:

- să se efectueze observații și semnalizări permanente asupra apariției dăunătorilor, precum și a stadiului lor de dezvoltare;
- să se aplice măsuri de combatere biologică;
- arboretele eventual afectate de boli sau dăunători ce nu pot fi aduse la o stare fitosanitară normală, să fie lichidate.

În continuare se vor face atente depistări cu curse feromonale la *Ipidae* și *Lymantria monacha*, pentru a se lua măsuri eficiente de combatere atunci când acești dăunători ar depăși limitele capacității de suport a ecosistemelor respective.

Măsurile care se impun pentru prevenirea daunelor provocate de vânat sunt următoarele:

- urmărirea atentă a efectivelor de vânat și menținerea acestora la un nivel optim;
- analiza anuală, pe baza datelor din teren, a stării pădurilor sub raportul vătămărilor provocate de cerbi prin cojiri și roaderi la arbori în picioare așa cum se procedează și la alți dăunători forestieri.

Măsuri de gospodărire a arboretelor cu uscure anormală

Pentru prevenirea uscării premature a arborilor pe picior este necesar să se aplice un complex de măsuri care să ducă la reechilibrarea ecologică a acestora și anume:

- Păstrarea sau reintroducerea speciilor de amestec și a arbuștilor;
- Executarea la timp a tuturor lucrărilor de îngrijire a arboretelor pentru a asigura dezvoltarea normală a coroanelor cel puțin la arborii predominanți și dominanți;
- Evitarea plantării speciilor în afara arealului lor natural și în stațiuni ecologic neindicate;
- Extinderea regenerării naturale a arboretelor, iar acolo unde sunt necesare completări, să se efectueze cu puieți proveniți din sămânță locală (selecționată);
- Prevenirea defolierilor, prin combaterea în faze de gradație timpurii a dăunătorilor, în special prin metode biologice complexe și numai în cazuri limită cu insecticide selective;
- Extragerea arborilor atacați de ciuperci precum și dezinfectarea cioatelor în timpul operațiunilor culturale;
- Crearea și îngrijirea marginilor de masiv pentru păstrarea microclimatului și asigurarea liniștii pădurii;
- Limitarea circulației oamenilor, vitelor și autovehiculelor în perimetrul forestier;
- Prevenirea delictelor silvice;
- Promovarea speciilor rezistente la infecții, defolieri, secetă, capabile să vegeteze pe soluri grele.
- Identificarea arborilor cu proces de uscure se va face anual, în perioada de vegetație, iar marcarea lor se va face după intrarea completă în vegetație;
- Se vor marca arborii complet uscați și cei cu coroana uscată în proporție de cel puțin 25%;
- Lemnul doborât se va colecta și transporta din pădure în termen de 20 zile în sezonul de vegetație și 30 zile în afara sezonului.

La igienizare se au în vedere:

- arbori deperisanți;
- arbori ruși și doborâți;
- arborii uscați sau cu vegetație lăncedă;
- arborii atacați de insecte;
- resturi de la exploatare rămase nevalorificate.

Actual fenomenul de uscure anormală afectează cca. 97,2 ha, fiind de intensitate slabă.

În situația neplăcută a apariției unor factori destabilizatori (doborâturi și rupturi de vânt și zăpadă, uscure anormală, atac de dăunători, incendieri etc.) se vor parcurge următoarele etape:

- 1. semnalarea de către personalul silvic de teren prin rapoarte a apariției doborâturilor/rupturilor de vânt sau de zăpadă;***
- 2. materializarea pe hartă amenajistică a suprafețelor afectate de doborâturi/rupturi în masă sau dispersate;***
- 3. măsurarea suprafețelor afectate de doborâturi sau rupturi de vânt în masă;***
- 4. punerea în valoare a masei lemnoase din suprafețele calamitate;***
- 5. întocmirea documentațiilor de derogare (dacă este cazul);***
- 6. valorificarea urgentă a masei lemnoase prin licitații pe picior, licitații de prestări servicii, vânzare către populație;***
- 7. curățarea de resturi de exploatare a suprafețelor în care s-au produs doborâturi și rupturi de vânt în masă;***
- 8. împădurirea suprafețelor afectate de doborâturi și rupturi în masă în termen în cel mult două sezoane de vegetație de la evacuarea masei lemnoase.***

Pentru volumul recoltat din calamități se vor face precomptările necesare în sensul opririi de la tăiere a unui volum echivalent de produse principale din planul decenal al proprietarului.

Pentru pădurile încadrate în TI de categorii funcționale, se vor parcurge doar etapele 1-4, apoi se va solicita către autoritatea publică competentă.

Pentru pădurile încadrate în TII de categorii funcționale, vor parcurge doar etapele 1-4, apoi se va solicita către autoritatea publică competentă.

Pentru pădurile încadrate în TIII -TVI de categorii funcționale se vor parcurge doar etapele 1-4, apoi se va solicita către autoritatea publică competentă, în paralel se va trece la etapa 6-8.

Recomandări privind menținerea și dezvoltarea biodiversității biologice

La întocmirea planurilor de amenajament se vor avea în vedere soluții și recomandări vizând conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor prin:

- stabilirea corespunzătoare a compozițiilor de regenerare și a compozițiilor țel, acordând atenție deosebită speciilor locale în raport cu condițiile staționale și de vegetație specifice;

- diversificarea structurii orizontale și verticale a arboretelor, pe calea promovării regenerării naturale, a aplicării tratamentelor cu perioade lungi de regenerare și modalităților de îngrijire și de conducere a arboretelor;

- menținerea în arborete a unor exemplare (1-5 la ha) din specii rar întâlnite în cadrul ecosistemelor respective, a unor preexistenți de dimensiuni ieșite din comun sau a unor arbori cu particularități evidente sub raportul diversității biologice (cu scorburi, cu forme deosebite etc.);

- identificarea și menținerea unor porțiuni cu asemenea particularități, inclusiv prin constituirea în acest fel, a unor subparcele distincte;

În cazul pădurilor cu funcții speciale de protecție, măsurile de gospodărire propuse vizează menținerea sau realizarea unor structuri polivalente, pe cât posibil apropiate de cele specifice ecosistemelor naturale, dar cu particularitățile impuse de necesitatea exercitării funcțiilor prioritare atribuite arboretelor. La adoptarea măsurilor respective se va urmări ca ele să contribuie la menținerea și ameliorarea condițiilor de mediu, prin : evitarea unor recolte care depășesc limitele impuse de necesitățile normalizării fondului de producție, precum și a unor tehnologii de regenerare/exploatare care pot afecta calitatea solului și a apei; interzicerea utilizării unor substanțe chimice nocive în acțiunile de fertilizare, de combatere a dăunătorilor pădurii ori a buruienilor din culturi etc.

În afara măsurilor menționate, pentru a se crea condițiile necesare trecerii la un sistem de gospodărire intensiv, se impun desigur și acțiuni susținute privind dezvoltarea și modernizarea rețelei de drumuri forestiere, în raport cu natura și specificul activităților preconizate.

Conservarea și ameliorarea biodiversității constituie o componentă esențială a gestionării durabile a pădurilor. La nivelul ecosistemic se va urmări păstrarea în cadrul masivului forestier – cel puțin ca reprezentare – a tuturor ecosistemelor specifice zonei, chiar dacă unele dintre ele nu prezintă interes sub raport economic. Pentru ecosistemele mai puțin reprezentate se vor putea identifica și unele zone de îmbătrânire, care să fie cruțate/promovate prin toate intervențiile din cadrul arboretelor respective. Suprafața însumată a zonelor respective poate fi de 0.5 – 2% din întinderea arboretelor în cauză.

Diversitatea specifică trebuie privită sub raportul tuturor componentelor biocenozelor corespunzătoare ecosistemelor naturale. Sub raportul compoziției arboretelor, trebuie avută în vedere întreaga gamă a speciilor forestiere, binențeles ținând seama de proporțiile corespunzătoare țelurilor urmărite, acordând atenție speciilor arbustive și erbacee, ținând seama de importanța lor pentru ameliorarea condițiilor staționale, pentru asigurarea hranei necesare unor specii de animale specifice ecosistemelor în cauză, pentru crearea și menținerea unor liziere protectoare etc.

În ghidul de interpretare „*Natura 2000 și pădurile - Provocări și oportunități*” al Directoratului General pentru Mediu din Comisia europeană se precizează că pentru păstrarea biodiversității administratorii pădurilor și amenajisții pot urmări recomandările de mai jos, ținând totuși și cont de condițiile locale:

- conservarea arborilor izolați, maturi, uscați sau în descompunere care constituie un habitat potrivit pentru ciocănitori, păsări de pradă, insecte și numeroase plante inferioare (fungi, ferigi, briofite, etc);

- conservarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări și mamifere mici;

- conservarea arborilor mari și a zonei imediat înconjurătoare dacă se dovedește că sunt ocupați cu regularitate de răpitoare în timpul cuibăritului;

- menținerea bălților, pâraielor, izvoarelor și a altor corpuri mici de apă, mlaștini, smârcuri, într-un stadiu care să le permită să își exercite rolul în ciclul de reproducere al

peștilor, amfibienilor, insectelor etc. prin evitarea fluctuațiilor excesive ale nivelului apei, degradării digurilor naturale și poluării apei;

- zonarea adecvată, atât pentru operațiunile forestiere cât și pentru activitățile de turism/recreative, a marilor suprafețelor forestiere, în funcție de diferitele niveluri de intervenție și crearea unor zone tampon în jurul ariilor protejate;

- după dezastre naturale (furtuni puternice, incendii pe suprafețe mari, atacuri de dăunători) deciziile manageriale să permită desfășurarea proceselor de succesiune naturală în zonele de interes, ca posibilități de lărgire a biodiversității;

- adaptarea periodizării operațiunilor silviculturale și de tăiere așa încât să se evite interferența cu sezonul de reproducere al speciilor animale sensibile, în special cuibăritul de primăvară și perioadele de împerechere ale păsărilor de pădure;

- păstrarea unor distanțe adecvate pentru a nu perturba speciile rare sau periclitate a căror prezență a fost confirmată;

- rotația ciclică a zonelor cu grade diferite de intervenție în timp și spațiu;

- în cazul în care este posibil este bine să rămână și mici suprafețe neplantate, așa încât să se păstreze mici petice de iarbă, suprafețe înierbate pe zone calcaroase cu specii rare sau periclitate de faună și floră, turbării, mlaștini, zone aluviale și zone cu alunecări de teren. Toate acestea pot îmbogăți enorm oferta generală a biodiversității unei zone datorită frecvenței crescute de tranziții („ecotonuri”) între diferitele tipuri de vegetație;

- din același motiv, decizia de a nu replanta anumite suprafețe în plantații noi cu funcții de producție poate genera o varietate suplimentară și recolonizare spontană dispersată cu specii pioniere, ceea ce va duce la o sporire în timp a biodiversității, dacă se asigură nișe corespunzătoare pentru o varietate mare de specii; mai mult, valoarea suplimentară a regenerării complete este de obicei scăzută, deoarece operațiunile de replantare sunt foarte costisitoare;

- asigurarea monitorizării regulate a bogățiilor speciilor naturale, pentru a putea evalua efectul anumitor măsuri luate și a fi siguri de prezența elementelor de floră și faună rare sau periclitate.

Pentru a se asigura diversitatea speciilor de faună – insecte xilofage cu întreg lanțul trofic corespunzător, dar și a unor specii vegetale criptogame, în interiorul arboretelor se vor menține exemplare de arbori bătrâni, deperisanți și morți, câte 1-2 la hectar, dispersați sau în grupe mici ce nu vor fi exploatați dar monitorizați atent pentru evitarea apariției unor atacuri puternice.

TERA SILVA PROIECT

Șef proiect

Ing. Mistodie Liviu

Data

04.08.2014

